

Κυριακή ΙΑ' Ματθαίου: η παραβολή του αγνώμονος δούλου (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom (†))

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Αυγούστου 10, 2018

(Ματθ. 18, 23-35)

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Συχνά οἱ ἄνθρωποι ταλαιπωροῦνται ἀπό τὸ ἐρώτημα: **πῶς μπορεῖ κάποιος νὰ σωθεῖ;** Καὶ βρίσκουμε σ' αὐτὸ τὸ ἐδάφιο τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως σὲ μιὰ ὀλοκληρη σειρὰ ἀπὸ ἄλλα, μιὰ τόσο ἀπλὴ καὶ συγκεκριμένη ἀπάντηση. Ἡ σωτηρία σας βρίσκεται στὰ χέρια σας: **συγχωρῆστε - καὶ θὰ συγχωρηθεῖτε.** Καὶ τὴν στιγμή πὸ θὰ ἔχετε συγχωρηθεῖ, σημαίνει ὅτι ἡ αἰώνια ζωὴ εἶναι ἀνοιχτὴ γιὰ σᾶς.

Στὸ **σημερινὸ Εὐαγγέλιο** ὁ Χριστὸς μᾶς μιλάει γιὰ ἕναν ἄνθρωπο πὸ ὄφειλε ἕνα τεράστιο χρηματικὸ ποσὸ στὸν κύριό του ἀλλὰ δὲν εἶχε τὰ μέσα νὰ τοῦ τὸ ξεπληρώσει κι ὁ κύριος τοῦ τὰ διέγραψε ὅλα γιὰτὶ τὸν λυπήθηκε. Φεύγοντας αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος συνάντησε κάποιον ὁ ὁποῖος τοῦ χρωστοῦσε ἕνα μικρὸ χρηματικὸ ποσὸ, κι ἄρχισε νὰ ἀπαιτεῖ τὴν πληρωμὴ του χωρὶς ἔλεος. Ἀκούγοντας αὐτὸ ὁ κύριός του, εἶπε: Ἐγὼ σοῦ συγχώρησα ἕνα τεράστιο χρέος, πῶς μπορεῖς ἐσὺ νὰ μὴν συγχωρεῖς στὸν ὀφειλέτη σου αὐτὴ τὴν μικρὴ ὀφειλή; Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο περιμένουμε ὅτι μὲ μιὰ λέξη συγχώρησης ἀπ' τὸν Θεό, οἱ πύλες τῆς αἰώνιας ζωῆς μποροῦν ν' ἀνοίξουν γιὰ μᾶς, ἀλλὰ ἐμεῖς κλείνουμε αὐτὲς τὶς πόρτες - τὶς μικρὲς πόρτες αὐτῆς τῆς ἐφήμερης ζωῆς, σ' ἕνα ἄλλο πρόσωπο. Σὲ τὶ μποροῦμε νὰ ἐλπίζουμε;

Τὸ Εὐαγγέλιο λέει σ' ἕνα ἄλλο σημεῖο: **μ' ὅποιο μέτρο μετράμε, μὲ τὸ ἴδιο μέτρο θὰ μετρηθοῦμε.** Στὸς Μακαρισμοὺς λέει: εὐλογημένοι εἶναι αὐτοὶ πὸ συγχωροῦν, γιὰτὶ κι αὐτοὶ θὰ συγχωρηθοῦν, καὶ στὴν [Κυριακὴ προσευχή](#): συγχώρησέ μας ὅπως συγχωροῦμε. Πόσο ἀπλὰ φαίνονται ὅλα, κι ὅμως πόσο δυσκολευόμαστε. Θὰ ἦταν ἀπλό ἂν οἱ καρδιές μας ἀνταποκρίνονταν στὴν λύπη, στὴν ἀνάγκη· εἶναι δύσκολο γιὰτὶ οἱ καρδιές μας μένουν σιωπηλές. Ἀλλὰ γιὰτὶ συμβαίνει αὐτό; Ἴσως νὰ μὴν ἦταν ἔτσι, ἐπειδὴ, **ὅταν κάποιος φέρεται ἄσχημα, πάντα θεωροῦμε ὅτι εἶναι κακὸς ἄνθρωπος, χωρὶς νὰ συνειδητοποιοῦμε ὅτι ἕνας ἄνθρωπος θέλει τόσο πολὺ νὰ εἶναι καλός, θέλει τόσο κάθε λέξη του, οἱ σκέψεις του κι ἡ καρδιά του νὰ εἶναι ἀγνές, οἱ πράξεις του νὰ ἔχουν ἀξία, ἀλλὰ ἀπλὰ δὲν ἔχει τὴν δύναμη, μπλέκεται ἀπὸ παλιές συνήθειες, ἀπὸ τὴν πίεση τοῦ περιβάλλοντός του, ἀπὸ μιὰ ψεύτικη ντροπὴ, κι ἀπὸ τόσα ἄλλα.** Καὶ

συνεχίζει να φέρεται άσχημα· αλλά θα μπορούσαμε να τον ξεμπερδέψουμε. Μπορούμε να τον κοιτάξουμε, όπως θα τον έβλεπε ο Θεός, με συμπόνια, όπως θα μπορούσε κάποιος να δει έναν άρρωστο άνθρωπο που πεθαίνει από κάποια ασθένεια που θα μπορούσε να γιατρευτεί αν μοναχά του δίναμε την κατάλληλη θεραπεία.

Και καθένας από εμάς μπορεί να κάνει αυτό που είναι αναγκαίο. Κοιτάξτε κάποιον, και **σπλαχνισθείτε τον** επειδή με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο είναι αδύναμος, όργισμένος, έκδικητικός, κακός. Σπλαχνισθείτε τον και στρέψτε την φωτεινή πλευρά της ψυχής σας προς αυτόν, **πέστε του ότι οι πράξεις και τα λόγια του δεν σας έξαπατούν, όσο κακός κι αν μπορεί να δείχνει, γιατί ξέρετε ότι αυτός είναι εικόνα του Θεού, σπλωμένη και παραμορφωμένη, κι όμως έσεϊς στο πρόσωπο του προσκυνάτε τον Θεό, και τον αγαπάτε σαν αδελφό σας. Κάνοντας αυτό μπορεί να σας κοστίσει πάρα πολύ, αλλά, αν μπορούσατε να το κάνετε μία ή δύο φορές, τότε θα βλέπατε πώς μπορεί ένα πρόσωπο ν' αλλάξει επειδή πιστέψατε σ' αυτό, επειδή αποθέσατε την ελπίδα του Θεού σ' αυτό, άραγε σε τι κόσμο θα ζούσαμε - σ' ένα κόσμο άμοιβαίας έμπιστοσύνης. Αλήθεια, πρέπει να πληρώσουμε γι' αυτό με το αίμα της καρδιάς μας, με δάκρυα συμπόνιας, με την άγωνία της καρδιάς μας, αλλά τι χαρά θα υπάρχει όχι μόνον ανάμεσα στους άγγέλους του Θεού στον ούρανο, όταν θα δοϋν να σώζεται ένας άμαρτωλός, αλλά και στις καρδιές μας, όταν ξαφνικά δοϋμε, ότι σε απάντηση της συμπόνιας και της αγάπης μας, ένα πρόσωπο γέμισε με το φως της αιώνιας ζωής!** Αμήν.

(Πηγή: kirigmata.blogspot.com)